

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.563 van 22 april 2004
in de zaak A. 142.793/VII-30.876.**

In zake : Philippe SONCK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

de n.v. MORTI,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LACHAERT,
kantoor houdende te MERELBEKE,
Hundelgemsesteenweg 166, bus 5-6.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe SONCK op 12 december 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 9 oktober 2003 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen inzake het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze van 22 april 2003, waarmee aan de n.v. MORTI een milieuvergunning wordt verleend voor twee jaar op proef voor het exploiteren van een inrichting, gelegen aan de Engelhoekstraat 1 te 9800 Deinze (Sint-Martens-Leerne);

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde partij op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van hetzelfde besluit;

Gelet op het arrest nr. 124.566 van 23 oktober 2003 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 10 februari 2004, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 1 april 2004;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. HENDRIKX die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, van Adjunct van de Directeur E. DE LAETER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. RYCKBOST die, loco Advocaat P. LACHAERT verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging

Overwegende dat de n.v. MORTI, aanvrager van de vergunning, met op 29 december 2003 en 11 maart 2004 ingediende verzoekschriften vraagt om in het administratief kort geding en het annulatieberoep te mogen tussenkomen; dat zij de aanvrager en titularis is van de bestreden vergunning; dat er grond bestaat om deze verzoeken in te willigen;

2. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden weergegeven :

2.1. De tussenkomen de partij baat op bovenvermeld adres een aannemingsbedrijf van algemene bouwwerken uit. Dit bedrijf omvat een werkplaats en een opslagplaats. Het ligt, volgens het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en Kanaalzone, ten dele in woongebied en ten dele in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Verzoeker is geboor van het bedrijf.

2.2. Op 5 april 1995 dient de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze een milieuvergunningaanvraag in, enerzijds voor het hernieuwen van de lopende vergunning, anderzijds voor het uitbreiden van de inrichting.

2.3. Deze vergunning wordt op 4 juli 1995 verleend door het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze.

2.4. Tegen dat besluit wordt beroep ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, onder meer door verzoeker.

2.5. Met een besluit van 21 december 1995 wordt het beroep verworpen en het beroepen collegebesluit bevestigd.

2.6. Met het arrest nr. 60.147 van 13 juni 1996 schorst de Raad van State, op vordering van huidige verzoeker, de tenuitvoerlegging van dit besluit.

2.7. Op 6 februari 1997 wordt een nieuw besluit genomen.

2.8. De tenuitvoerlegging van dit besluit werd door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 73.538 van 7 mei 1998, en vernietigd bij arrest nr. 83.332 van 4 november 1999.

2.9. Op 13 december 2000 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een inrichting voor constructiewerken voor toepassing in de agro-, industrie- en woningbouw.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze verleent op 15 mei 2001 de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar, behalve voor de verfspuitinrichting, waarvoor een proefvergunning voor een jaar wordt afgeleverd.

Na beroep van drie buurtbewoners, waaronder verzoeker, wordt het grootste deel van de gevraagde vergunning verleend voor een proefperiode van twee jaar.

2.10. Dit besluit wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 108.542 van 27 juni 2002.

2.11. Op 3 februari 2003 dient de tussenkomende partij een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze "voor het exploiteren van een inrichting voor constructiewerken voor toepassing in de agro-, industrie- en woningbouw". Op 22 april 2003 wordt door het stadsbestuur de milieuvergunning afgeleverd.

2.12. Op 20 mei 2003 tekent verzoeker administratief beroep aan tegen deze vergunning.

2.13. Op 9 oktober 2003 wordt het thans bestreden besluit genomen. Het beroep wordt gedeeltelijk gegrond verklaard. De milieuvergunning wordt verleend voor een termijn van twee jaar. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting deels in woongebied (de woning, de burelen, het houtatelier, het metaalatelier en een klein deel van de opslagplaats van metalen profielen) en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (het grootste deel van de opslagplaats van de metalen profielen, de verfspuitruimte, de berging voor de bedrijfsvoertuigen en de gebetonneerde stapelplaats (ca. 12.000 m²) voor bouwmaterialen) van het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone';

(...)

Overwegende dat (...) het College van Burgemeester en Schepenen van Deinze op 16 januari 2001 een positief planologisch attest afleverde; (...) dat op 27 maart 2003 door de gemeenteraad het BPA 'deelplan nv Morti' voorlopig werd aangenomen; (...) dat zolang het BPA niet definitief is goedgekeurd het bedrijf zonevreemd blijft en dient nagegaan of artikel 43 van de gecoördineerde

stedenbouwwet op 22 oktober 1996 kan ingeroepen worden om een milieuvergunning af te leveren;

Overwegende dat vermits de inrichting niet als agrarisch of para-agrarisch kan bestempeld worden, het gedeelte dat gelegen is in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet in overeenstemming is met de bepalingen van de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het KB van 28 december 1972;

(...)

Overwegende dat uit hoger vermelde gegevens blijkt dat de inrichting geen 'ambacht en kleinbedrijf' betreft, dat de inrichting onbestaanbaar is met de bestemming 'woongebied' en onverenigbaar is met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat ingevolge artikel 171 en 196 van het Decreet Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999 toepassing kan gemaakt worden van art. 43 §§ 6 t.e.m. 12 van de gecoördineerde stedenbouwwet van 22 oktober 1996 voor de activiteiten waarvoor een bouwvergunning werd verkregen indien de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en indien de voorziene verweving van functies (wonen, werken, landbouw) de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang komt of verstoord wordt; dat uit hoger vermelde feiten duidelijk blijkt dat aan beide voorwaarden niet voldaan is, zodat geen toepassing kan gemaakt worden van art. 43 §§ 6 t.e.m. 12 van de gecoördineerde stedenbouwwet van 22 oktober 1996 om de milieuvergunning af te leveren;

Overwegende dat het positief planologisch attest werd afgeleverd voor het van kracht worden van het wijzigingsdecreet van 19 juli 2002 houdende wijzigingen aan het decreet van 18 mei 1999 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening; dat in dit wijzigingsdecreet een aantal voorwaarden werden opgenomen waarbij bij het verkrijgen van een positief planologisch attest, weliswaar afgeleverd onder de bepalingen in dit wijzigingsdecreet, toch een milieuvergunning kan afgeleverd worden;

(...)

Overwegende dat de beroepsargumenten als volgt kunnen geëvalueerd worden :

(...)

d. De inrichting blijft inderdaad zonevreed en onbestaanbaar met het woongebied in haar huidige toestand ondanks het ontwerp-BPA. Zolang het BPA niet definitief door de bevoegde Minister wordt goedgekeurd kan aldus geen milieuvergunning toegestaan worden vermits enkel in toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde stedenbouwwet van 22 oktober er zonder een BPA kan afgeweken worden van de bepalingen van het toepasselijke gewestplan en dit onder strikte voorwaarden. Uit de planologische bespreking van het dossier blijkt dat momenteel niet aan deze voorwaarden wordt voldaan. (...)

(...)

h. Er werd slechts een vergunning op proef afgeleverd voor een proefperiode van 2 jaar. Inmiddels is het B.P.A. 'Deelplan Morti' door de Gemeenteraad van Deinze op 28 augustus 2003 definitief goedgekeurd en zal het sectoraal BPA binnen een periode van ca. 2 jaar definitief zijn geworden; (...)"

3. Beoordeling

3.1. Overwegende dat verzoeker een enig middel inroept dat als volgt luidt :

"Enig middel, genomen uit de schending van artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, uit de schending van artikel 2, §1, van het Coördinatiedecreet van 22 oktober 1996, uit de schending van het KB van 14 september 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Gentse en Kanaalzone, uit de schending van de artikelen 5.1.0 en 15.4.6.1. van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, uit de schending van het gezag van gewijsde van de arresten nr. 83.332 van 4 november 1999 en nr. 108.542 van 27 juni 2002 van de Raad van State, uit de schending van artikel 50, 3°, b) van het Vlarem I-besluit, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurs-handelingen, uit de schending van het zorgvuldigheids-, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en wegens het ontbreken van de rechtens vereiste grondslag.

Doordat het bestreden besluit de milieuvergunning verleent aan de NV Morti, waarbij op geen enkele wijze wordt rekening gehouden met de argumentatie van beroeper en de ongunstige adviezen van de verschillende instanties, laat staan dat deze op enige wijze zouden worden weerlegd.

En doordat de verschillende adviesverlenende instanties in hun ongunstige adviezen alle hebben gewezen op de onbestaanbaarheid van de inrichting in haar huidige toestand met het woongebied, en dat door de inrichting de ruimtelijke draagkracht wordt overschreden.

Terwijl de Bestendige Deputatie zelf in het bestreden besluit bevestigt dat het bedrijf zowel door haar omvang, de hinderlijke aard van haar activiteiten (metaalbewerking, bouwbedrijf zwaar verkeer), als het aantal tewerkgestelde personen (ongeveer 120 werknemers) niet meer kan beschouwd worden als een klein ambachtelijk bedrijf dat inpasbaar is in een rustige woonbuurt in het woongebied volgens het gewestplan.

En terwijl in casu het homogeen residentieel karakter van de Engelhoekstraat niet kan worden betwist, gezien de NV Morti het enige bedrijf is dat is ingeplant in deze rustige woonbuurt, en dit ook in het bestreden besluit wordt bevestigd.

En terwijl, niettegenstaande de vergunningverlenende overheid zelf in haar overwegingen de onverenigbaarheid van de bedrijfsactiviteiten vaststelt met de onmiddellijke omgeving en de onbestaanbaarheid met de bestemming volgens het gewestplan, zij toch de vergunning verleent.

En terwijl het provinciebestuur geen enkele motivatie besteedt aan het weerleggen van de ongunstige adviezen en de bezwaren van beroeper, maar na een aantal algemene en overwegend negatieve overwegingen eenvoudigweg besluit dat 'wat voorafgaat in acht genomen, kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt'.

En terwijl zulke motivering uiteraard nietszeggend is, te meer daar in het bestreden besluit helemaal geen milieuvoorwaarden worden opgelegd.

En terwijl zodoende moet worden vastgesteld dat ondanks de negatieve adviezen van de afdeling Milieuvergunningen, AROHM, de provinciale milieudeskundige en de PMVC, die alle hebben gewezen op de onbestaanbaarheid van de inrichting en van de aanvraag met het betreffende woongebied en de concrete argumentatie die ook beroeper dienaangaande ontwikkeld had in zijn administratief beroep, deze adviezen en argumentatie nergens besproken, laat staan weerlegd worden.

En terwijl integendeel ook het provinciebestuur wijst op de onbestaanbaarheid van de inrichting en haar activiteiten met de gewestplanbestemming, zodat de conclusie van het bestreden besluit dan ook regelrecht ingaat tegen zowat alle beginselen van behoorlijk bestuur.

En terwijl daarenboven het bestreden besluit volledig ingaat tegen vorige besluiten van de Bestendige Deputatie over dezelfde inrichting en dezelfde activiteiten (cf. het advies van de afdeling Milieuvergunningen: 'het advies verschilt slechts zeer weinig t.o.v de vorige aanvraag die in beroep door de Bestendige Deputatie werd geweigerd; dat de verschillen te maken hebben met een nieuw type verfspuitinstallatie en de vermindering van het aantal houtbewerkingsmachines') en de arresten van de Raad van State van 4 november 1999 en 27 juni 2002.

En terwijl zowel het provinciebestuur als de Raad van State immers in het verleden reeds meermaals de onbestaanbaarheid van de inrichting met het woongebied hebben vastgesteld.

En terwijl beroeper samen met de adviesverlenende instanties moet vaststellen dat de aanvraag waarvoor vergunning wordt verleend in weinig of niets verschilt van de aanvragen in het verleden, zodat de last en de hinder voor het omliggend woongebied onveranderd is gebleven.

En terwijl een dergelijke houding in hoofde van de vergunningverlenende overheid dan ook moet worden beschouwd als een zware tekortkoming op het vlak van behoorlijk bestuur, te meer daar zij bij het verlenen van de vergunning haar eigen vaststellingen met de voeten treedt en het provinciebestuur zich zelfs de moeite niet getroost om enige motivering in het besluit in te lassen die het verlenen van de vergunning probeert te verantwoorden";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat zij "wel degelijk heeft verduidelijkt waarom zij toch een vergunning verleent, tegen de ongunstige adviezen in"; dat zij in extenso de hierboven weergegeven passage citeert uit de bestreden beslissing waarin de beroepsargumenten worden geëvalueerd, en vervolgt :

"Hieruit blijkt dat verweerster zich heeft laten leiden door het feit dat inmiddels het BPA 'Deelplan Morti' door de gemeenteraad op 28 augustus 2003 werd goedgekeurd en het sectoraal BPA binnen een periode van ca. 2 jaar definitief zal geworden zijn.

Bovendien heeft verweerster de proefvergunning (...) omgezet in een vergunning voor een beperkte termijn van twee jaar. Dit heeft belangrijke consequenties voor het verder verloop van het dossier want, in tegenstelling tot de proefvergunning, komt het nu de exploitant toe om tijdig een nieuwe vergunningsaanvraag in te dienen én zal die aanvraag het voorwerp moeten uitmaken van een volledige aanvraagprocedure, waaronder de organisatie van een openbaar onderzoek. Dit geeft de omwonenden de gelegenheid om opnieuw hun bezwaren kenbaar te maken en de vergunningverlenende overheid de mogelijkheid deze te evalueren in het licht van de nieuwe, definitieve, stedenbouwkundige situatie van het bedrijf";

3.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij daartegenover stelt dat ten tijde van de vaststelling van het gewestplan "haar bedrijf (...) reeds bestond in een toestand die weliswaar beperkter was dan de huidige, doch er niettemin vergelijkbaar mee is", zodat de overheid heeft geoordeeld "dat het bedrijf paste in de woonzone c.q. landschappelijk waardevol agrarisch gebied die ter plaatse werden gecreëerd"; dat zij stelt dat "uit de loutere omvang van de terreinen en de gebouwen van het

bedrijf" geenszins kan worden afgeleid "dat de inrichting geen ambacht en kleinbedrijf zou zijn"; dat zij dan uiteenzet :

"Dat de Bestendige Deputatie in haar beslissing is afgeweken van een aantal adviezen die haar voorafgaandelijk werden verstrekt, houdt hoegenaamd geen grond tot nietigverklaring of schorsing van het bestreden besluit in. Inderdaad, betrokken adviezen zijn geenszins bindend zodat de Bestendige Deputatie uit de haar voorgelegde gegevens een eigen besluit kan nemen.

De vraag of de inrichting van verzoekster een ambacht en kleinbedrijf betreft, is een appreciatiekwestie die door de Bestendige Deputatie anders mocht ingevuld worden dan hetgeen in bepaalde voorafgaande adviezen werd gesteld.

Bovendien dient verwezen naar het planologisch attest d.d. 12/02/2001 teneinde te verduidelijken waarom de inrichting bestaanbaar is met de bestemming van het gewestplan en verenigbaar met de onmiddellijke omgeving.

Conform de bepalingen van het decreet op de Ruimtelijke Ordening d.d. 18/05/1999, zoals gewijzigd bij decreet d.d. 26/04/2000 (art. 136), dient de gemeente of de stad die een positief planologisch attest afleverde binnen de 6 maanden over te gaan tot het opmaken van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat uitvoering aan dit positief planologisch attest geeft, en het naar de betrokken instanties overeenkomstig art. 48,1 tweede lid te versturen.

Dit betekent dat de zonering, waarover het positief planologisch attest zich uitstrekt, van landbouwzone naar ambachtelijke zone wordt veranderd zodat de nodige regularisatieaanvragen kunnen ingediend en vergund";

dat zij tenslotte verwijst naar het gunstige advies van de planologische ambtenaar voor het planologisch attest; dat zij "de inconsistentie van de standpuntname van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Monumenten" wenst te benadrukken, omdat de planologische ambtenaar gunstig adviseerde over het planologisch attest, en "de afdeling Ruimtelijke Planning en ROHM OOST-VLAANDEREN" ongunstig;

3.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij vanzelfsprekend geen motivering in de plaats kan stellen van de in de bestreden beslissing uitgedrukte motieven; dat deze beslissing ondubbelzinnig stelt dat de exploitatie strijdig is met de bestemmingsvoorschriften en dat zolang het bijzonder plan van aanleg niet door de bevoegde minister is goedgekeurd enkel en alleen de bepalingen van het gewestplan van toepassing zijn; dat voorts wordt vastgesteld dat niet voldaan is aan de voorwaarden om bij toepassing van artikel 43, §§ 6 tot 12, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, af te wijken van de bepalingen van het gewestplan; dat eveneens wordt vastgesteld dat het planologisch attest dateert van voor de decreetswijziging die onder bepaalde voorwaarden toelaat een milieuvergunning te verlenen in afwijking van het gewestplan; dat uit die overwegingen enkel kan worden besloten dat de vergunning moet worden geweigerd, terwijl de bestreden beslissing die vergunning toch verleent, zij het op proef voor beperkte duur omdat "het B.P.A. 'Deelplan Morti' door de Gemeenteraad van Deinze op 28 augustus 2003 definitief (is) goedgekeurd en (...)

het sectoraal BPA binnen een periode van ca. 2 jaar definitief (zal) zijn geworden (...)" ; dat deze passage haaks staat op de overweging van het besluit dat zolang het BPA niet is goedgekeurd enkel het gewestplan van toepassing is; dat evenmin wordt aangegeven wat de juridische grond is om uit deze feitelijke verwachting -waarmee wordt vooruitgelopen op een nog door de bevoegde minister te nemen beslissing- te concluderen dat de milieuvergunning kan worden verleend in afwijking van het gewestplan; dat dit volstaat om de bestreden beslissing kennelijk strijdig te bevinden met de formele motiveringsplicht; dat er overigens geen decretale mogelijkheid bestaat om af te wijken van een gewestplan op grond van de loutere verwachting dat een bijzonder plan van aanleg zal worden goedgekeurd; dat het beroep kennelijk gegrond is;

Overwegende dat het kennelijk gegrond bevinden van het enig middel leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit geen voorwerp meer heeft en dienvolgens moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. MORTI in het administratief kort geding en in het annulatieberoep worden ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 9 oktober 2003 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen inzake het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze van 22 april 2003, waarmee aan de n.v. MORTI een milieuvergunning wordt verleend voor twee jaar op proef voor het exploiteren van een inrichting, gelegen aan de Engelhoekstraat 1 te 9800 Deinze (Sint-Martens-Lerne).

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekend gemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april tweeduizend en vier, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

E. BREWAEYS.